

इदानीं क्रान्तिं विज्ञेयं चाह । “नाडिकाभ्यङ्गनात्
तिर्यग्गतापमः क्रान्तिवृत्तावधिः क्रान्तिवृत्ताच्छरः । ज्ञेयः
ज्ञावधिर्यमेव स्फुटो नाडिकावृत्तखेटान्तरालेऽपमः” ।
इदानीं क्रान्तिपातानां विधुवृत्तक्रान्तिवलययोः सम्पातः
क्रान्तिपातः स्यात् । तद्गणनाः शीरोक्ता व्यक्ता अयुत-
तयं कथ्ये । “अयनचक्रं यदुक्तं सुझालाद्यैः स
यवायम् । तत्पक्षे तद् भगणाः कथ्ये गोऽङ्गार्त्तं
नन्दगोचन्द्राः । तत् संजातं पातं क्षिप्वा खेटेऽपमः
साध्यः । क्रान्तिवशाच्चरसुदयाच्चरदक्षगनापमे ततः
ज्ञेयः” । इदानीं विज्ञेयपातानाह । “एवं क्रान्तिविम-
यवृत्तसंपाताः ज्ञेयपाताः स्युः । चन्द्रादीनां व्यक्ताः
ज्ञेयानयने तु ते योज्याः । मन्दस्फुटो द्वाक् प्रतिमण्डले
हि यद्गो भ्रमत्वत्त च तस्य पातः । पातेन युक्तादु-
गथितागतेन मन्दस्फुटात् खेचरतः शरोऽस्मात् ।
पातेऽथ वा शीघ्रफलं विज्ञेयं कृत्वा स्फुटात् तेन
युताच्छरोऽतः । चन्द्रस्य कक्षावले हि पातः स्फुटा-
दिधोर्मध्यमपातयुक्तात्” । इदानीं सशुक्रयोर्विशेषमाह
“ये चाल पातभगणा पठिताश्चन्द्रगोक्ते शीघ्रकेन्द्र-
भगणैरधिका यवः स्युः । चन्द्राः सुखार्थमुदिताश्चल-
केन्द्रयुक्तौ पातौ तयोः पठितचक्रभग्नौ विधेयौ ।
चलादिशोधः किल केन्द्रसिद्धौ संपातेद्युचरसु योज्यः ।
अतश्चलात् पातयुतालश्चन्द्रगोः सुधीभिराद्यैः शर-
विद्विक्ता । स्फुटो न शीघ्रोच्चयुतौ स्फुटौ तयोः
पातौ भगोले स्फुट एव पातः” । इदानीं यद्गोले
विशेषमाह । यद्गोले कथितापमण्डलं प्रकल्प्य
कक्षावलयं यथोदितम् । निबध्य शीघ्रप्रतिवृत्तमस्मिन्
विमण्डलं तत्पठितैः शरांश्चैः । मध्येऽल पातोद्युसदां
चन्द्रगोः स्वशीघ्रकेन्द्रेण युतस्तु देयः” । इदानीमहोरा-
त्रवृत्तमाह । “इदं क्रान्तिवृत्तखेटान्तरे सर्वतो नाडिका-
वृत्तादहोरात्रवृत्ताद्वयम् । तत्र बह्वा षटीनां च षष्ठाङ्क-
वेद्यस्य विष्कम्भखण्डं युजीवा मता । इदानीमन्वदाह ।
“अथ कल्पामेधाद्या अनुलोमं क्रान्तिपाताद्वात् । एषां
मेधादीनां द्युरालवृत्तानि वधोवात् । नाडीवृत्तोभयतः
क्षीणि क्षीणि क्रमोत्क्रमात् तानि” । इदानीमक्षोपसं-
हारमाह “एष भगोलः कथितः खेचरगोचोऽयमेव
विज्ञेयः । अत्रापमण्डले वा खलाधारैरधश्च तस्यैव ।
गम्यादीनां कक्षा वधोवाट्चनभगनाभ्याम् । बह्वा
भगोचोरेव यद्ग्रां यद्गिं खण्डोभयं क्रान्तिः । प्रक्षिप्य

भ्रमयेत् तं यज्याधारं स्थिरो खड्गगोचौ” सिं शि० ।
भग्न लि० भग्नज-क्त । इकतावयवभेदे शरीरभेदे हेमच० ।
तद्विद्वानभेदादिकं सुसुते उक्तं यथा ।
“अथातो भग्नानां निदानं व्याख्यास्यामः । पतनपीड-
नप्रचाराक्षेपणव्यालुग्नगदशनप्रभृतिभिरभिघातविशेषैरने-
कविधमस्यां भङ्गसुपादयन्ति तत् तद् भङ्गजातमनुसाय-
मायं द्विविधमेवोत्पद्यते सन्निवृत्तं काण्डभग्नम् ।
तत्र सन्निवृत्तसुत्पिष्टं विच्छिष्टं विवर्तितमवच्छिन्नमति-
क्षिप्तं तिक्कं क्षिप्तमिति षड्विधम् । तत्र प्रसारणान्
कुञ्चनविधत्तं नाक्षेपणाऽर्गलरूपरजत्वस्पर्शासहत्वं भातं
सामान्यं सन्निवृत्तकक्षयसुक्तम् । विशेषेणोत्पिष्टे
सन्निवृत्तमयतः शोको वेदनाप्रादुर्भावो विशेषतश्च नाना-
प्रकारा वेदना रात्रौ प्रादुर्भवन्ति । विच्छिष्टेऽल्पशोको
वेदनासातव्यं सन्निवृत्तक्रिया च । विवर्तिते तु सन्नि-
पात्तापगमनाद्विभक्ता वेदना च । अवच्छिप्ते सन्नि-
विशुषेक्षीम्रजत्वम् । अतिक्षिप्ते द्वयोः सन्निवृत्तारति-
क्रान्तता वेदना च । तिक्कं क्षिप्ते त्वेकास्त्रिपात्ताप-
गमनमत्यर्थं वेदना चेति । काण्डभग्नमत उक्तं यद्ग्रांमः
कर्कटकमश्वकथं चूर्णितं पिञ्जितमस्त्रिक्कितं काण्ड-
भग्नं मज्जानुगतमतिपातितं वक्रं लिङ्गं पाटितं
स्फुटितमिति द्वादशविधम् । श्वयुक्कालं सन्दन
विवर्तनस्यार्थं हिष्णुत्वमवपीडमाने शब्दः । सक्ताङ्गता
विधवेदनाप्रादुर्भावः सर्वास्त्रिपात्ता न शर्मलाभ
इति समासेव काण्डभग्नलक्षणसुक्तम् । विशेषतस्तु
संमृद्धमयतोऽस्त्रिमध्यभग्नं सन्निवृत्तं कर्कटकम् ।
चूर्णितमस्त्रि तत् तद् शब्दस्यार्थो बोध्यम् । पिञ्जितं
पृथुताङ्गतमनस्यशोफम् । पार्श्वधोरस्त्रिहीनोद्गतम-
स्त्रिक्कितम् । वेक्तेत प्रकम्पमानं काण्डभग्नत्वम् ।
अस्यवयवोऽस्त्रिमध्यमनुप्रविश्य मज्जानुगतमिति
मज्जानुगतम् । अस्त्रि निःशेषतश्चक्रमतिपातितम् ।
आभुग्नमवच्छिप्तास्त्रि वक्रम् । अन्तरपार्श्वविष्टं कि-
ञ्चम् । पाटितमणु वक्रविदारितं वेदनावत् । शूकपू-
निवाध्नातं विपुनं विस्फुटीकृतं स्फुटितमिति । तेषु
चूर्णितच्छिद्रातिपातितमज्जानुगतानि लक्ष्म्याभ्यानि
कृष्यद्वयानां अनक्षीणकृष्यद्वयानि सन्निवृत्तमिति ।
भवन्ति चात्र “भिन्नं कषाळं कटग्रान्तं सन्निवृत्तं तथा
च्युतम् । ज्वनं प्रतिपिष्टं वज्रयेत् तद्विकल्पकः ।
असंशुष्टं कषाळं ललाटे चूर्णितं यत् । भग्नं